

Hoe breng je verschillende generaties nader tot elkaar?

Achtergrond 'Kracht(vrouwen) in de wijk' & stappenplannen

In verschillende kwetsbare Haagse wijken zijn diverse vrouwenorganisaties en -groepen actief. Vanwege de samenstelling van de wijken, richten zij zich vaak op vrouwen met een migratieachtergrond en/of vrouwen van kleur. Samen vormen al deze Haagse vrouwenorganisaties een kleurrijke lappendeken, omdat ze zo divers zijn. Bij diversiteit denken we vaak aan etniciteit of cultuur, maar Haagse vrouwenorganisaties laten ook diversiteit zien op andere vlakken zoals: de organisatievorm, focus, doelstellingen, doelgroep, activiteiten, financiële middelen en ga zo maar door.

Aanleiding project

Ondanks deze diversiteit zien we dat vrouwenorganisaties vaak dezelfde uitdagingen tegenkomen in de praktijk. Hoe vinden we een ruimte voor onze activiteiten? Hoe krijgen we de financiering rond voor een project? Uit eerder onderzoek van de Haagse Hogeschool komt naar voren dat deze vrouwenorganisaties op dit vlak een gezamenlijke behoefte hebben, namelijk: kennisuitwisseling om oplossingen met elkaar te bedenken voor dit soort uitdagingen. Doel van deze kennisuitwisseling is om nog beter te worden in wat ze al doen. Om in deze behoefte te voorzien, zijn wij - vanuit de Haagse Hogeschool – per 1 januari 2024 samen met een aantal vrouwenorganisaties uit kwetsbare wijken gestart met de oprichting van een Community of Practice (CoP), 'Kracht(vrouwen) in de wijk'.

Wat is een Community of Practice (CoP)?

Een Community of Practice (CoP) houdt in dat een groep mensen zich bezighoudt met een bepaald onderwerp of dezelfde interesse deelt, regelmatig samenkomt om van elkaar te leren om uiteindelijk beter te worden in wat ze doen. Tijdens zo'n bijeenkomst worden bijvoorbeeld uitdagingen besproken en samen -op basis van eigen praktijkervaringen- oplossingen bedacht. In deze zin is een CoP iets anders dan een netwerk of een platform, omdat het collectief denken en leren centraal staan. En belangrijker: deelnemers aan de CoP kunnen de kennis meteen toepassen in hun praktijk om daar vervolgens van te leren.

Aanpak 'Kracht(vrouwen) in de wijk'

Sinds 1 januari 2024 komen we op regelmatige basis samen met een aantal vrouwenorganisaties en -groepen. Tijdens de bijeenkomsten worden niet alleen de uitdagingen besproken, maar bedenken we samen met elkaar oplossingen die toegepast kunnen worden in de praktijk.

Binnen de CoP werken we van onderop. Dat betekent dat deelnemers zowel de uitdagingen als de mogelijke aanpak/oplossingen zelf inbrengen op basis van hun eigen praktijkervaringen. Vervolgens zijn de deelnemende organisaties tot het idee gekomen om op basis van de door hen ingebrachte casussen, een aantal stappenplannen te ontwikkelen die toegankelijk zijn voor een breed publiek. De stappenplannen bestaan uit toegepaste kennis in de praktijk, best practices, tips en tricks.

Opbouw stappenplannen & gebruik

Samen met de deelnemende organisaties hebben we in totaal vijf stappenplannen ontwikkeld:

1. Hoe vinden we een locatie?
2. Wel of geen stichting worden?
3. Hoe voorkomen we interne wrijvingen?
4. Hoe vinden we een balans tussen geven en nemen binnen onze organisatie?
5. Hoe kunnen we verschillende generaties nader tot elkaar brengen?

De CoP-bijeenkomsten vinden nog steeds plaats. Dat betekent dat we wellicht nog een aantal stappenplannen gaan ontwikkelen. Over welke uitdagingen dit zal gaan, hangt af van de behoeften en inbreng van de deelnemers. Alle stappenplannen zijn op dezelfde manier opgebouwd en bestaan uit dezelfde onderdelen, zoals: een beschrijving van de uitdaging, tips uit de praktijk, een hulpvragen-checklist en een stappenplan.

De stappenplannen kunnen op verschillende manieren gebruikt worden. Voor sommige organisaties kan het doorlopen van alle onderdelen van een stappenplan van toegevoegde waarde zijn. Voor een andere organisatie kan bijvoorbeeld slechts één onderdeel van een stappenplan al een enorme verbetering en vooruitgang betekenen. Belangrijk is dat organisaties aan de hand van de hulpvragen met elkaar kijken waar ze als organisatie staan en wat ze nodig hebben om hun uitdaging succesvol aan te pakken.

Partners:

Dit project is gefinancierd vanuit de Haagse Educatieve Agenda (HEA) en is een samenwerking tussen de Haagse Hogeschool (Centre of Expertise Governance of Urban Transitions (GUTs)) en de volgende partners:

VrouwenBuurtLab Laak
ReVa Moeders
Stichting Jemeniyaat
Coöperatie Eva
Amal Coaching
Stichting Joury
Bulgaarse Club Laak
Moerwijk Moeders
Laak Ladies United

Contact:

Wil je meer informatie over deze Community of Practice 'Kracht(vrouwen) in de wijk' of de stappenplannen? Of wil je deelnemer worden?

Neem dan contact op met
Ibtissam Abaaziz: b.abaaziz@hhs.nl

1. De uitdaging

Sommige deelnemers van de Community of Practice, 'Kracht(vrouwen) in de wijk', werken niet alleen met volwassen vrouwen, maar ook met jonge meiden. Vaak gaat het om moeders en hun dochters uit dezelfde wijk. Door deze directe betrokkenheid krijgen de deelnemers waardevolle inzichten in de leefwereld van beide generaties. Tegelijkertijd signaleren meerdere deelnemers dat er een kloof ontstaat tussen deze twee werelden. Verschillen in waarden, verwachtingen en communicatie zorgen voor spanningen of misverstanden. Als professional die met beide groepen werkt, bevind jij je precies tussen deze generaties in.

Hoe breng je verschillende generaties nader tot elkaar?

2. Uit ervaring...

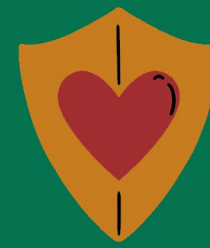

- Deelnemers van 'Kracht(vrouwen) in de wijk' zien in hun werk dat jongeren regelmatig met vragen rondlopen waarvan de ouders niet op de hoogte zijn. Of de ouders zijn wel op de hoogte, maar weten niet zo goed hoe ze ermee moeten omgaan.
- Een kloof tussen ouders en opgroeiende jongeren is iets van alle tijden. Maar zaken zoals de rol van sociale media, influencers, de coronatijd, en opgroeien met discriminatie maken deze tijd toch anders. De uitdagingen waar ouders en jongeren tegenaan lopen zijn daardoor ook anders.
- Dat de jongeren (en ook de moeders) terecht komen bij deze deelnemers en hen in vertrouwen nemen, is een teken dat deze organisaties als veilige plekken worden gezien.
- Deze deelnemers worden gezien als vertrouwenspersonen, maar dat betekent vaak dat ouders verwachtingen hebben van deze deelnemers als het gaat om de jongeren. Deelnemers voelen zich soms gedwongen om lastige keuzes te maken die ze eigenlijk helemaal niet willen maken tussen jongeren en hun ouders.
- Niet alle vrouwenorganisaties houden zich bezig met hulpverlening. Toch ontkomen ze er niet aan. Omdat vrouwenorganisaties vaak als veilige plekken worden beschouwd, worden er ook onderwerpen bespreekbaar gemaakt die gaan over gezondheid en vooral mentale gezondheid.
- Door het vertrouwen zijn deze deelnemers belangrijke personen geworden voor zowel de jongeren als de volwassenen. Maar vaak is daardoor hun rol niet altijd duidelijk. Zijn ze een vertrouwenspersoon, hulpverlener, professional of een activiteitenbegeleider? Vaak lopen de rollen door elkaar.
- Jongeren hebben de ruimte nodig om zich te ontwikkelen, maar je wilt ook preventief bezig zijn en jongeren wijzen op gevaren van bijvoorbeeld vaperen.
- Het bespreekbaar maken van taboes, betekent niet dat je die taboes ook stimuleert. Je doet juist aan preventie door middel van voorlichting.
- Een belangrijke les die deze deelnemers willen meegeven: hoe graag je het ook wilt, je kunt mensen niet veranderen. Je kunt ze alleen inspireren, vooral als je gezien wordt als een rolmodel.

3. Hulpvragen (checklist)

☐ Wie is jullie doelgroep? Richten jullie je alleen op volwassenen? Of ook jongeren?	☐ Kunnen jongeren ook bij jullie terecht als zij met bepaalde vragen of problemen zitten? Met wat voor soort vragen of problemen komen ze dan? Naar wie gaan ze dan meestal? Wat doen jullie dan daarmee?
☐ Indien jullie ook werken met jongeren: om hoeveel jongeren gaat het? In welke leeftijdscategorie zitten ze vooral?	☐ Krijgen jullie ook hulpvragen binnen? Dit kan gaan om het invullen van formulieren, maar ook bijvoorbeeld schulden. Indien ja: om wat voor soort hulpvragen gaat het? Zien jullie dat het aantal hulpvragen toeneemt? Wat doen jullie met de hulpvragen? Sturen jullie ook mensen door naar organisaties die hen verder kunnen helpen?
☐ Wat voor soort activiteiten organiseren jullie voor de jongeren? En wat voor soort activiteiten voor de volwassenen? Organiseren jullie ook activiteiten voor zowel de jongeren als volwassenen samen? Waarom wel/niet?	☐ Werken jullie ook samen met hulp- of zorgverleningsorganisaties? Met welke organisaties werken jullie samen? Hoe ziet die samenwerking eruit? Doen jullie projecten samen? Hebben jullie afspraken met elkaar gemaakt over de samenwerking?
☐ Krijgen jullie ook vragen over opvoeden (en opgroeien)? Wat doen jullie daarmee? Organiseren jullie ook bijeenkomsten, activiteiten of gesprekken over de thema's opvoeden (en opgroeien)? Welke uitdagingen worden dan vooral besproken? Wat zou je met dit onderwerp nog meer willen doen?	☐ Werken jullie ook samen met organisaties die zich richten op jongeren? Welke organisaties zijn dat? Hoe ziet die samenwerking eruit?
☐ Krijgen jullie ook vragen over mentale gezondheid? Wat doen jullie daarmee? Organiseren jullie ook bijeenkomsten, activiteiten of gesprekken over mentale gezondheid? Welke uitdagingen worden dan vooral besproken? Wat zou je met dit onderwerp nog meer willen doen?	

4. Stappenplan

2. Bepaal je kaders:

Als mensen bij jou vaak aankloppen voor een luisterend oor of je in vertrouwen nemen, dan is het belangrijk om je grenzen te bewaken. Soms kunnen bepaalde zaken je enorm raken. En soms ben je veel meer tijd eraan kwijt dan je gedacht had. Bepaal voor jezelf wat jouw grenzen zijn als het gaat om je tijd en energie. Het is niet erg om soms 'nee' te zeggen.

3. Creëer een veilige omgeving:

Geef mensen de ruimte om hun verhaal te doen. Luister vooral. Oordeel en veroordeel niet. Bedenk met elkaar hoe jullie het liefst met elkaar omgaan en communiceren. Je kan een aantal regels met elkaar opstellen, bijvoorbeeld: als je iemands verhaal niet snapt, stel dan vragen en vul niet zelf in voor de ander.

5. Coaching of een sparringpartner:

Word je vaak gezien als een vertrouwenspersoon, maar vind je deze rol soms lastig? Zoek dan een coach of een sparringpartner in je netwerk die je hierbij kan helpen.

4. Teambuilding:

Om de kloof tussen jongeren en hun ouders te verkleinen en de onderlinge band te versterken, zou je meer ontspannen activiteiten kunnen organiseren voor beide doelgroepen. Je kunt hierbij denken aan samen koken of een stedentripje in Nederland.

6. Samenwerking professionals:

Soms is het handig om samen te werken met de GGD, een jeugdhulpverpleegkundige of andere zorg- en hulpprofessionals. Het is belangrijk om heldere afspraken met elkaar te maken. Wat voor samenwerking gaan jullie met elkaar aan? Wat gaan jullie precies doen? Wat willen jullie precies bereiken? Wie gaat welke taken uitvoeren? Hoeveel tijd vraagt dit van jullie? En heel belangrijk: hoe zit het met de financiële vergoeding? Zorg ervoor dat je zoveel mogelijke afspraken met elkaar vastlegt.

7. Lange termijn:

Een kloof dichten en vertrouwen opbouwen is een proces en heeft tijd nodig. Vallen en opstaan hoort daarbij. Wees niet te hard voor jezelf als dingen niet gaan zoals je wel gehoopt had.

5. Extra tips (do's & don'ts)

Fouten maken mag. Bied daar ook de ruimte voor binnen je organisatie.

Je eigen normen en waarden als uitgangspunt nemen en daarmee anderen veroordelen.